

*Det här är hela versionen av Ylva Eggehorns dikt
som finns publicerad i Globala veckans
inspirationshäfte Över gränser.*

Innan gryningen

Så kom du då till sist. Du var en främling
en mytgestalt som jag hört talas om.
Så många hade målat dina bilder
men det var bortom bilderna du kom.
Vi trodde du var användbar, till salu
vi skrev ditt namn på våra stridsbanér
vi byggde katedraler högt mot himlen
men du gick hela tiden längre ner.

Du är ett barn som ligger på ett jordgolv
du fryser om vi inte griper in
du rör vid kroppar, hatar orättvisor
du bjuder älskande på moget vin.
Du stiger ut ur tomma gravar
du är en vind som säger: det blir vår.
Du kommer som en flykting över bergen
du följer oss dit ingen annan når.

Du är den sång om livet som jag glömde
den sanning jag förrådde dag för dag.
Jag svek mig själv: den spegel som jag gömde
bär dina bråddjup, dina anletsdrag.
Kom närmare. Bli kvar hos mig. Det mörknar
och kanske ljusnar det på nytt igen.
Ditt liv ska bära mig. Jag hör en koltrast
som sjunger timmen innan gryningen.

Ylva Eggehorn
(Svensk psalm 717)
Även tonsatt av Benny Andersson.